

tale huslejen eller bliver skilt og derfor ikke læn- gere kan bo i lejligheden, kontakter kommunen og får det svar, at de kan få en plads på et her- berg, og deres børn kan komme på institution.

Så prøver man at finde nogle andre midlerti- dige løsninger, at de kan bo på sofaen rundt hos familier og venner osv., men det er der grænser for hvor længe man kan, og i nogle tilfælde ender folk altså så på gaden, og så er der nogle an- dre, der tager sig af børnene. Det er ikke så rigt et samfund som det danske værdigt.

Så en del af løsningen må være at sikre, at folk har penge nok til at betale huslejen, og hvis de i forbigående perioder ikke har råd til at beta- le den, så må kommunen ind og hjælpe dem og prøve at hjælpe dem med at finde en billigere bolig.

Kl. 11.35

Men det kræver, at der er billigere boliger. Se- nest har vi set i København med overborgmeste- rens store plan om 5.000 boliger til 5.000 kr. om måneden, at vores regler i dag er så skævvriden- de, at man ikke kan lave almene boliger med en husleje på 5.000 kr. om måneden, hvorimod man godt kan lave ejerboliger og andelsboliger, og her burde ministeren, der jo også er boligmini- ster, sådan set se en opgave i at få ændret på reg- lerne, så også almene boliger kan komme ned på samme månedlige husleje og helst lavere end ejerboliger. For der er en række mennesker, der ikke har mulighed for at have en ejerbolig.

Vi synes sådan set, at det at have ret til en bo- lig burde være klart grundlovsbeskyttet, som vi var inde på, da vi diskuterede grundloven tidli- gere på ugen, ligesom vi i grundloven har en be- skyttelse af, at alle børn har ret til at gå i skole. Det er muligt, hvis der er politisk vilje at leve op til at sikre det princip.

Så bare kort om »skæve« boliger: Det er vi stærke tilhængere af. Derfor er vi også voldsom- me modstandere af, at regeringen er i gang med at tvangsnormalisere Christiania, og at man i øv- rigt, når »skæve« boliger vokser frem rundt om i landet på campingpladser, i skurområder eller andre steder, så straks skal gå ind og tvangsnor- malisere og kræve, at det lever op til alle de mange forskellige regler, der er på området, og ikke vil give plads til, at der nogle steder er nog- le mennesker, der kan leve på nogle andre vil- kår, på nogle andre måder, at det kun er, hvis det er myndighederne, der har sagt, at her laver vi et projekt med »skæve« boliger, at det er i orden.

Hvis folk selv finder ud af det, så vær dog glad for det og gå ud og prøv at se, om de har

brug for lidt ekstra hjælp, frem for at det hele straks skal fjernes og reguleres.

Som andre også har været inde på, er der selvfølgelig brug for, når man laver »skæve« bo- liger eller accepterer, at der er nogle skæve boli- ger, der er vokset frem af sig selv, også at sikre, at der er den sociale støtte, der er brug for, lige- som der også er behov for, at der løbende udfø- res et opsøgende arbejde for dem, der er hjemlø- se, så man prøver at fortælle dem om de forskel- lige muligheder, der er for, at de kan få noget støtte og hjælp, og så man som minimum sikrer, at de får noget varm mad, at de får at vide, hvor de kan komme hen og få et bad, at man sikrer, at de kan få noget tøj på kroppen osv.

Det er altså uhyggeligt i denne tid, hvor det er så koldt, at opleve, at der er mennesker, som sover på gaden, fordi vi i et af verdens rigeste lande ikke reelt gør en indsats for at forebygge hjemløshed og for at sikre, at alle har et sted at være. Så vi støtter varmt forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for for- slagsstillerne.

Villy Søvnal (SF):

Tak for debatten, som jo delte Folketinget i to, nemlig den nuværende regering og støttepartiet, der afviser at gøre noget ved det her, ud over at man mener, at man selv har sat meget i gang, og så en opposition, der helt enigt fra alle sider si- ger, at det, vi gør, er ikke godt nok. Et rigt sam- fund som vores burde ikke efterlade så mange problemer, som det gør. Der er jo sådan en fun- damental skillelinje, ikke alene i Folketinget, men i dansk politik, nemlig i synet på, om et samfund skal måles på, hvordan det tager sig af de dårligst stillede.

Socialministerens opfattelse er, at vi er i fuld gang. Jeg har prøvet under debatten – andre har også – at dreje den ind på at være lidt optaget af bundlinjen: Hvordan går det samlet? Hvis man ser det samlede billede på hjemløshed i Dan- mark, går det så fremad, eller går det tilbage? Ministeren siger, at det kan man ikke svare på, der skal vi helt tilbage til 2002.

Jeg forstår ikke, og jeg lærer aldrig at forstå, at en regering ikke er mere lydhør for, hvad der siges udefra. Vi har både Rådet for Socialt Ud- satte, der tænder en meget kraftig advarselslam- pe, vi har den række af organisationer, hvem re- geringen inden jul spurgte om deres holdning, deres syn på det, og vi får et svar, der ikke er